

Czwartek, 11 marca 2021 r.

P9_TA(2021)0086

Sytuacja w zakresie praw człowieka w Królestwie Bahrajnu, w szczególności sprawy więźniów skazanych na karę śmierci i obrońców praw człowieka

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Królestwie Bahrajnu, w szczególności spraw więźniów skazanych na karę śmierci i obrońców praw człowieka (2021/2578(RSP))

(2021/C 474/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Bahrajnu, zwłaszcza rezolucję z dnia 14 czerwca 2018 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Bahrajnie, w szczególności sprawy Nabila Radżaba ⁽¹⁾, oraz rezolucję z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie egzekucji w Kuwejcie i Bahrajnie ⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenia rzecznika Wiceprzewodniczącego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 13 lipca 2020 r. w sprawie utrzymania w mocy wyroków śmierci w Bahrajnie, z 10 czerwca 2020 r. w sprawie uwolnienia obrońcy praw człowieka Nabila Radżaba, z 9 stycznia 2020 r. w sprawie potwierdzenia kary śmierci dla dwóch obywateli Bahrajnu oraz z 27 lipca 2019 r. w sprawie egzekucji Alego al-Araba i Ahmeda al-Malalego,
- uwzględniając oświadczenie z 12 lutego 2020 r. wydane przez specjalną sprawozdawczynię ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji Agnes Callamard, specjalną sprawozdawczynię ONZ ds. promocji oraz ochrony praw człowieka i podstawowych wolności podczas zwalczania terroryzmu Fionnualę Ni Aolain oraz specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania Nilsa Melzera, wzywające Bahrajn do uchylecia wyroków śmierci wobec Mohammeda Ramadana i Husaina Moosy,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Federiki Mogherini, w imieniu UE, oraz sekretarz generalnej Rady Europy Mariji Pejčinović Burić złożone 10 października 2019 r. z okazji Europejskiego i Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci,
- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie obrońców praw człowieka, w sprawie kary śmierci, w sprawie tortur, w sprawie dialogu z państwami trzecimi na temat praw człowieka oraz w sprawie wolności wypowiedzi,
- uwzględniając ramy strategiczne UE i plan działania dotyczący praw człowieka, które mają umieścić propagowanie, ochronę i realizowanie praw człowieka w centrum wszystkich strategii politycznych UE,
- uwzględniając konkluzje z 25. posiedzenia Wspólnej Rady i spotkania ministerialnego UE-Rady Współpracy Państw Zatoki, które odbyły się 18 lipca 2016 r.,
- uwzględniając ustalenia dotyczące współpracy między UE i Bahrajnem;
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, których Bahrajn jest jedną ze stron,
- uwzględniając przyjęte w listopadzie 2011 r. sprawozdanie Bahrajńskiej Niezależnej Komisji Śledczej (BICI),
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, w szczególności jej art. 3,
- uwzględniając Arabską kartę praw człowieka,
- uwzględniając art. 144 ust 5 i art 132 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 28 z 27.1.2020, s. 76.

⁽²⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 192.

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- A. mając na uwadze, że po powstaniu ludowym z 2011 r. władze Bahrajnu nadal naruszają i ograniczają prawa i swobody ludności, zwłaszcza prawo obywateli do pokojowych protestów, wolności słowa i wolności cyfrowej, zarówno w internecie, jak i poza nim; mając na uwadze, że zajmujący się prawami człowieka prawnicy, dziennikarze i działacze polityczni spotykają się z ciągłymi i systematycznymi atakami, nękaniami, przetrzymywaniem, torturami, zastraszaniem, zakazami podróżowania i pozbawianiem obywatelstwa; mając na uwadze, że od 2011 r. władze odrzucają wszystkie żądania demokratycznej opozycji i obrońców praw człowieka dotyczące poszanowania wolności słowa i zgromadzeń; mając na uwadze, że w Bahrajnie nie toleruje się żadnej opozycji politycznej; mając na uwadze, że władze aresztowały kilkoro dzieci za udział w protestach w lutym 2021 r. i podobno groziły im gwałtem i porażeniem prądem; mając na uwadze, że co najmniej troje z nich pozostaje w areszcie od 4 marca 2021 r., m.in. 16-letnia osoba mająca poważne problemy zdrowotne;
- B. mając na uwadze, że obrońca praw człowieka Abdulhadi Al-Chawadża, obywatel Bahrajnu i Danii, współzałożyciel Bahrajńskiego Centrum Praw Człowieka i Centrum ds. Praw Człowieka w Państwach Zatoki, od dziesięciu lat przebywa w więzieniu, odbywając karę dożywotniego pozbawienia wolności pod zarzutem „finansowania działań terrorystycznych i udziału w nich w celu obalenia rządu oraz szpiegostwa na rzecz obcego kraju”; mając na uwadze, że po aresztowaniu Abdulhadi Al-Chawadża był bity i torturowany i został skazany w niesprawiedliwym procesie, który nie był zgodny z bahrajńskim prawem karnym ani z międzynarodowymi standardami sprawiedliwego procesu; mając na uwadze, że w lipcu 2012 r. Grupa Robocza ONZ ds. Arbitralnych Zatrzymań stwierdziła, że zatrzymanie Al-Chawadży było arbitralne, gdyż powodem aresztowania było korzystanie przez niego z podstawowych praw do wolności słowa, pokojowego zgromadzenia się i zrzeszania się, oraz wezwwała do jego uwolnienia;
- C. mając na uwadze, że Nabil Radżab, jeden z najważniejszych bahrajńskich obrońców praw człowieka, został 9 czerwca 2020 r. zwolniony z więzienia i ma odbyć pozostałą część pięcioletniego wyroku na mocy ustawy o karach alternatywnych;
- D. mając na uwadze, że w latach 2011–2020 w Bahrajnie skazano na karę śmierci około 50 osób, podczas gdy w latach 2001–2010 wydano siedem wyroków śmierci; mając na uwadze, że obecnie 27 osób w Bahrajnie oczekuje wykonania wyroku śmierci, przy czym 26 z nich grozi rychła egzekucja; mając na uwadze, że 15 stycznia 2017 r. Bahrajn, dokonując egzekucji na trzech cywilach, zakończył siedmioletnie faktyczne moratorium na wykonywanie kary śmierci; mając na uwadze, że od tego czasu stracono sześć osób; mając na uwadze, że specjalna sprawozdawczyni ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji uznała te egzekucje za egzekucje pozasądowe, mając na uwadze, że kara śmierci jest najbardziej okrutną, nieludzką i upokarzającą z kar i narusza prawo do życia zapisane w Powszechnej deklaracji praw człowieka; mając na uwadze, że przebywanie w celi śmierci powoduje skrajne cierpienie psychiczne;
- E. mając na uwadze, że według niezależnych obserwatorów w przypadku większości ostatnich egzekucji władze Bahrajnu wydobły zeznania za pomocą tortur, a oskarżonym nie zagwarantowano sprawiedliwego procesu; mając na uwadze, że od czasu protestów w 2011 r. i w następstwie wniosków zawartych w sprawozdaniu BICI w sprawie nadużyć rządowych utworzono szereg organów wewnętrznych, m.in. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, specjalną jednostkę dochodzeniową w Prokuraturze Generalnej oraz komisję ds. praw więźniów i zatrzymanych, lecz organy te nie są wystarczająco skuteczne i niezależne; mając na uwadze, że według doniesień brak rozliczalności rządu i sił bezpieczeństwa Bahrajnu wynika z braku niezależności tych organów; mając na uwadze, że sprzyja to kulturze bezkarności, która podważa próby demokratycznych reform i służy dalszej destabilizacji kraju;
- F. mając na uwadze, że 27 lipca 2019 r. zostali rozstrzelani Ali Al-Arab i Ahmed Al-Malili, obywatele Bahrajnu skazani za akty terroryzmu w masowym procesie, naznaczonym zarzutami tortur i poważnymi naruszeniami sprawiedliwości proceduralnej; mając na uwadze, że 18 lutego 2014 r. władze Bahrajnu aresztowały Mohammeda Ramadana pod zarzutem udziału – razem z Husainem Alim Moosą – w ataku bombowym w Al-Dair w dniu 14 lutego 2014 r.; mając na uwadze, że w wyniku apelacji Sąd Kasacyjny potwierdził 13 lipca 2020 r. swoje ostateczne orzeczenie i utrzymał w mocy wyroki śmierci nałożone na Mohammeda Ramadana i Husaina Alego Moosę pomimo niesprawiedliwego procesu, w którym wyrok wydano w oparciu o zeznania oskarżonych wymuszone, jak się domniemywa, w wyniku tortur, i pomimo wyników dochodzenia prowadzonego przez specjalną jednostkę dochodzeniową w sprawie zarzutów Moosy i Ramadana dotyczących tortur; mając na uwadze, że specjalna sprawozdawczyni ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji Agnes Callamard ostrzegła, że skazanie Moosa i Ramadana i wyrok śmierci będą arbitralne, będą wyraźnym pogwałceniem ich prawa do życia oraz będą stanowiły arbitralne zabójstwo; mając na uwadze, że eksperci ONZ ds. praw człowieka wezwali Bahrajn, aby zapobiegł egzekucji obu mężczyzn; mając na uwadze, że Mohammed Ramadan i Husain Ali Moosa wyczerpali wszystkie środki odwoławcze i grozi im rychła egzekucja;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- G. mając na uwadze, że władze Bahrajnu rozwiązały al-Wefaq, największą pokojową partię opozycyjną w kraju, skonfiskowały jej majątek i aresztowały jej przywódców; mając na uwadze, że przywódca partii Szajch Ali Salman odbywa obecnie wyrok dożywotniego więzienia pod zarzutem szpiegostwa;
- H. mając na uwadze, że niektóre osoby publiczne są ścigane jedynie za działalność w mediach społecznościowych, np. wybitni prawnicy Abdullah Al Szamlawi i Abdullah Haszim; mając na uwadze, że od czasu gdy Ministerstwo ds. Informacji zawiesiło w 2017 r. Al Wasat, jedyny niezależny dziennik kraju, w Bahrajnie nie działają żadne niezależne media;
- I. mając na uwadze, że warunki zdrowotne i higieniczne w przeludnionych więzieniach Bahrajnu są nadal wyjątkowo poważne; mając na uwadze, że w marcu 2020 r. w Bahrajnie zwolniono 1 486 więźniów ze względu na zagrożenie dla zdrowia związane z pandemią COVID-19; mając na uwadze, że w większości zwolnienia nie objęły przywódców opozycji, działaczy, dziennikarzy i obrońców praw człowieka; mając na uwadze, że władze Bahrajnu odmawiają więźniom pilnej pomocy medycznej, co stwarza zagrożenie dla ich zdrowia i dobrostanu i stanowi naruszenie wzorcowych reguły minimalnych NZ postępowania z więźniami; mając na uwadze, że wielu więźniów politycznych podjęło strajk w proteście przeciwko złemu traktowaniu w więzieniu;
- J. mając na uwadze, że sądy Bahrajnu nadal wydają i utrzymują w mocy decyzje o pozbawieniu obywateli obywatelstwa; mając na uwadze, że sądy Bahrajnu pozbawiły obywatelstwa ponad 300 osób w 2018 r. i ponad 100 osób w 2019 r., w tym m.in. obrońców praw człowieka, polityków, dziennikarzy i wyższych rangą przywódców religijnych, i w większości przypadków pozostają oni bezpaństwowcami; mając na uwadze, że pozbawienie obywatelstwa jest stosowane wbrew art. 15 Powszechnej deklaracji praw człowieka;
- K. mając na uwadze, że w grudniu 2018 r. Bahrajn zmienił prawo pracy, zakazując pracodawcom dyskryminowania pracowników ze względu na płeć, pochodzenie, język lub wyznanie; mając na uwadze, że przyjęto sankcje za molestowanie seksualne w miejscu pracy; mając na uwadze, że Bahrajn nadal jest miejscem, w którym pracownicy migrujący, zwłaszcza kobiety zatrudnione jako pracownice domowe, są wykorzystywani z powodu systemu Kafala, który umożliwia wyzysk;
- L. mając na uwadze, że prawo Bahrajnu nadal dyskryminuje kobiety w prawie rodzinnym, np. w zakresie prawa do rozwodu i przekazywania dzieciom obywatelstwa Bahrajnu na równi z mężczyznami; mając na uwadze, że Bahrajn przystąpił w 2002 r. do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW), ale podtrzymuje zastrzeżenia do kilku artykułów zawierających postanowienia, które mają zasadnicze znaczenie dla realizacji celów konwencji; mając na uwadze, że na mocy art. 353 kodeksu karnego sprawcy gwałtu nie są ścigani i karani, jeżeli zawrą małżeństwo z ofiarami; mając na uwadze, że w 2016 r. parlament Bahrajnu zaproponował całkowite uchycenie tego artykułu, ale rząd odrzucił ten wniosek; mając na uwadze, że art. 334 kodeksu karnego ogranicza kary dla sprawców tzw. zbrodni honorowych i za cudzołóstwo, a także mając na uwadze, że pozamałżeńskie stosunki seksualne są nadal karane;
- M. mając na uwadze, że Bahrajn jest ważnym partnerem UE w Zatoce Perskiej, w tym w dziedzinie stosunków politycznych i gospodarczych, energii i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że Królestwo Bahrajnu posiada bogatą i długą historię otwartości na inne kultury z całego świata i aktywnie działa na rzecz budowy zaufania i wspierania dialogu i stabilności w Zatoce Perskiej i w całym regionie Bliskiego Wschodu;
- N. mając na uwadze, że zmiana przywództwa w listopadzie 2020 r. oraz mianowanie księcia Salmana bin Hamada Al Chalify nowym premierem dają Bahrajnowi szansę przeprowadzenia reform politycznych i pluralistycznego procesu pojednania narodowego, w tym pojednania sunnitów i szyitów; mając na uwadze, że w lutym 2021 r. odbył się dialog UE–Bahrajn dotyczący praw człowieka; mając na uwadze, że Bahrajn jest drugim krajem w regionie Zatoki Perskiej, z którym UE nawiązała dialog dotyczący praw człowieka;
1. z głębokim zaniepokojeniem zauważa, że dziesięć lat po arabskiej wiosnie w Bahrajnie sytuacja w zakresie praw człowieka w tym kraju nadal się pogarsza – stosowana jest kara śmierci, dochodzi do arbitralnych aresztowań, ścigania i prześladowania obrońców praw człowieka, a także odbiera się obywatelom prawa obywatelskie i polityczne oraz wolność zrzeszania się, zgromadzeń i wypowiedzi zarówno w internecie, jak i poza nim;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

2. zdecydowanie potępia wyrok śmierci wydany na Mohammeda Ramadana i Husaina Alego Moosę; apeluje do władz Bahrajnu, w szczególności do Jego Wysokości Szejka Hamada bin Isy Al Chalify, o natychmiastowe zawieszenie egzekucji, o złagodzenie wyroków, o zarządzenie ponownego procesu, który będzie w pełni zgodny z międzynarodowymi standardami sprawiedliwego procesu i w którym nie będą brane pod uwagę informacje uzyskane w wyniku tortur, oraz o umożliwienie niezależnego dochodzenia w sprawie zarzutów stosowania tortur; wzywa Bahrajn do przeprowadzenia przeglądu niezależności i skuteczności wewnętrznych organów monitorujących nadużycia rządowe, takich jak rzecznik praw obywatelskich, specjalna jednostka dochodzeniowa oraz komisja ds. praw więźniów i zatrzymanych, które prowadzą nieadekwatne dochodzenia i tuszują fakt, że bahrajński wymiar sprawiedliwości wydaje wyroki skazujące na podstawie wymuszonych zeznań, co miało też miejsce w dochodzeniu w sprawie zarzutów przeciwko Mohammedowi Ramadanowi i Husainowi Alemu Moosie;
3. głęboko ubolewa nad zniesieniem faktycznego moratorium na wykonywanie kary śmierci; wzywa władze Bahrajnu do niezwłocznego wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci, co byłoby krokiem do zniesienia tej kary; wzywa do kompleksowego zbadania wszystkich wyroków śmierci w celu zagwarantowania, że dane procesy odbyły się zgodnie ze standardami międzynarodowymi i że ofiary naruszeń praw człowieka bezprawnie skazane na karę śmierci otrzymają zadośćuczynienie; przypomina, że UE sprzeciwia się karze śmierci i uznaje ją za okrutną i niehumanitarną karę, która nie pełni roli czynnika powstrzymującego od zachowań przestępczych, a w przypadku popełnienia błędu jest nieodwracalna;
4. podkreśla, że zmiana przywództwa, która nastąpiła w listopadzie 2020 r., stanowi dla UE okazję do ponownego ukierunkowania polityki zagranicznej na Bahrajn, w tym w świetle nowego krajowego planu działania na rzecz praw człowieka; wzywa nowego premiera, księcia Salmana bin Hamada Al Chalifę, aby wykorzystał swoją władzę, by wprowadzić Bahrajn na drogę reform politycznych oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności;
5. apeluje o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie wszystkich obrońców praw człowieka i więźniów sumienia – wśród których są Abdulhadi al-Chawadża, dr Abduldżalil al-Singace, Nadzi Fatil, Abdulwahab Hussain, Ali Hadzi, szejk Ali Salman i Hassan Mszaima – zatrzymanych i skazanych wyłącznie za korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi oraz o wycofanie wszystkich zarzutów wobec nich; wzywa wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela i państwa członkowskie do podjęcia i prowadzenia energicznej kampanii na rzecz natychmiastowego uwolnienia uwięzionych obrońców praw człowieka jako kluczowego elementu ściślejszej współpracy między UE a Bahrajnem; wzywa władze Bahrajnu, aby zagwarantowały bezpieczną przestrzeń działania organizacjom społeczeństwa obywatelskiego i niezależnym mediom; wzywa rząd Bahrajnu, aby umożliwił wjazd do Bahrajnu zagranicznym dziennikarzom i organizacjom praw człowieka; wyraża wielkie uznanie dla pracy wszystkich obrońców praw człowieka, dziennikarzy i prawników, mającej zasadnicze znaczenie dla obrony praw człowieka; apeluje do rządu Bahrajnu o przywrócenie do działania jedynej niezależnego medium w kraju, tj. gazety Al Wasat, oraz pozwolenie na działalność w Bahrajnie niezależnym stowarzyszeniom politycznym, również tym, które zostały rozwiązane;
6. z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie Nabila Radżaba na mocy ustawy o sankcjach alternatywnych, lecz apeluje do władz Bahrajnu o zniesienie nałożonego na niego zakazu podróży;
7. wzywa rząd Bahrajnu do zaprzestania nękania obrońców praw człowieka i do natychmiastowego zniesienia nałożonego na nich zakazu podróży oraz nalega, aby władze w każdej sytuacji gwarantowały obrońcom praw człowieka w Bahrajnie możliwość prowadzenia ich uzasadnionej działalności na rzecz praw człowieka zarówno w kraju, jak i za granicą;
8. wyraża szczególne zaniepokojenie nadużywaniem przepisów antyterrorystycznych w Bahrajnie i podkreśla znaczenie wsparcia udzielanego Bahrajnowi, w szczególności w odniesieniu do jego systemu sądowego, w celu zapewnienia zgodności z międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw człowieka; zwraca się do władz Bahrajnu o niezwłoczną nowelizację ustawy nr 58 (2006) o ochronie społeczeństwa przed aktami terrorystycznymi, a także wszystkich innych ustaw, które ograniczają wolność wypowiedzi i wolność polityczną oraz nie są w pełni zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami i standardami;
9. potępia stałe stosowanie tortur, obejmujących odmowę opieki medycznej, oraz inne okrutne i poniżające traktowanie albo karanie zatrzymanych, w tym pokojowych demonstrantów i innych osób cywilnych; wzywa do przeprowadzenia gruntownych i wiarygodnych dochodzeń w sprawie wszystkich zarzutów stosowania tortur w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności; ubolewa nad dramatycznymi warunkami panującymi w więzieniach w Bahrajnie; apeluje do władz Bahrajnu o ochronę wszystkich więźniów przed niebezpieczeństwem zakażenia COVID-19;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

10. apeluje do rządu Bahrajnu o przestrzeganie obowiązków i zobowiązań wynikających z konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur, w tym jej art. 15, zgodnie z którym nie wolno wykorzystywać zeznań uzyskanych w wyniku tortur jako dowodu w postępowaniach; wzywa do ratyfikowania Protokołu fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur i drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, mających na celu zniesienie kary śmierci;

11. wzywa rząd Bahrajnu, aby w pełni współpracował z organami ONZ, wystosował stałe zaproszenie do przedstawicieli wszystkich specjalnych procedur Rady Praw Człowieka ONZ oraz współdziałał w sposób proaktywny; wzywa rząd Bahrajnu do umożliwienia urzędnikom UE, niezależnym obserwatorom i grupom zajmującym się prawami człowieka wizyt w więzieniach w Bahrajnie oraz apeluje do władz Bahrajnu o zezwolenie na wjazd do kraju w szczególności specjalnym sprawozdawcom ONZ do spraw tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, do spraw obrońców praw człowieka, do spraw wolności opinii i wypowiedzi oraz do spraw zgromadzania się i zrzeszania się;

12. potępia obecną praktykę arbitralnego odbierania obywatelstwa, co często prowadzi do tego, że dane osoby stają się bezpaństwowcami, z naruszeniem Konwencji ONZ o ograniczaniu bezpaństwowości; wzywa władze Bahrajnu do zmiany obowiązującej w tym kraju ustawy o obywatelstwie i do przywrócenia obywatelstwa Bahrajnu osobom, które zostały go niesłusznie pozbawione;

13. zauważa obecne wysiłki rządu Bahrajnu na rzecz zreformowania kodeksu karnego i procedur prawnych oraz zachęca je do kontynuowania tego procesu; wzywa do pełnego wdrożenia zaleceń BICI i powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka; nadal popiera program reform rządu Bahrajnu i zachęca Królestwo Bahrajnu, by dążyło do stabilności w drodze dalszych reform i pluralistycznego procesu pojednania w otoczeniu umożliwiającym swobodne i pokojowe wyrażanie zarzutów politycznych, zgodnie ze swymi zobowiązaniami międzynarodowymi;

14. wzywa delegaturę UE, aby w pełni wdrożyła wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka, zapewniła wszelkie odpowiednie wsparcie zatrzymanym obrońcom praw człowieka, w tym przez organizowanie wizyt w więzieniach, monitorowanie procesów sądowych i oświadczenia publiczne, oraz oferowała wsparcie społeczeństwu obywatelskiemu i dostęp do ochrony osobom narażonym na prześladowania;

15. apeluje do wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), Rady i państw członkowskich o systematyczne poruszanie kwestii naruszeń praw człowieka w Bahrajnie oraz kwestii braku przestrzeni politycznej do wyrażania uzasadnionego i pokojowego sprzeciwu, a także o rozważenie zastosowania ukierunkowanych środków przeciwko osobom odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka;

16. odnotowuje dialog na temat praw człowieka między UE a Bahrajnem; wzywa do nasilenia tego dialogu zgodnie z wytycznymi UE w sprawie dialogu na temat praw człowieka; zauważa, że dialog dotyczący praw człowieka między UE a Bahrajnem nie zastąpi właściwego dialogu między rządem, opozycją i społeczeństwem obywatelskim w samym Bahrajnie; wzywa ESDZ do zadbania, aby nieformalny dialog dotyczący praw człowieka prowadzony z Bahrajnem był ukierunkowany na konkretne rezultaty i zobowiązania oraz obejmował konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim przed rozpoczęciem rozmów i po ich zakończeniu; podkreśla, że władze Bahrajnu powinny konstruktywnie i faktycznie zaangażować się w ten proces; popiera dalszy dialog, zaangażowanie i wymianę najlepszych praktyk w zakresie praw człowieka i procedur sądowych między UE, jej państwami członkowskimi i Królestwem Bahrajnu;

17. apeluje do UE, aby zadbała o uwzględnianie praw człowieka we wszystkich obszarach współpracy z Bahrajnem, w tym w ramach niedawno zawartej umowy o współpracy między UE a Bahrajnem, która nie zawiera odniesień do praw człowieka;

18. jest zbulwersowany doniesieniami o stosowaniu technologii inwigilacji wobec bahrajńskich obrońców praw człowieka; przypomina, że technologie inwigilacji eksportowane przez przedsiębiorstwa europejskie do Bahrajnu mogą ułatwiać represjonowanie obrońców praw człowieka; podkreśla, że unijne organy kontroli eksportu muszą uwzględniać kryteria dotyczące praw człowieka, zanim wydadzą zezwolenie na eksport do kraju trzeciego; wzywa wszystkie państwa członkowskie do ścisłego przestrzegania Kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia, a w szczególności do zaprzestania wszelkich transferów broni, sprzętu do inwigilacji i materiałów wywiadowczych, które mogą być wykorzystywane przez Bahrajn w powtarzających się atakach na prawa człowieka;

19. zaznacza, że delegatura UE nie powinna przyznawać Nagrody Chaillot za promowanie praw człowieka w regionie Rady Współpracy Państw Zatoki osobom usprawiedliwiającym naruszenia praw człowieka;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

20. wraża zaniepokojenie faktem, że system *kafala* umożliwia naruszanie praw pracowniczych oraz ograniczanie ruchów społecznych i związkowych w Bahrajnie; apeluje do rządu Bahrajnu o zmianę przepisów prawa pracy w celu zapewnienia, aby pracownikom domowym przysługiwały takie same prawa jak innym pracownikom, w tym ograniczenia dotyczące godzin pracy, cotygodniowe dni odpoczynku i płaca minimalna;

21. wzywa rząd Bahrajnu do nowelizacji przepisów niezbędnej do wyeliminowania dyskryminacji kobiet przy zawieraniu małżeństwa, w małżeństwie, przy rozwiązywaniu małżeństwa oraz w sprawach związanych z dziećmi i dziedziczeniem, a także do umożliwienia kobietom przekazywania dzieciom obywatelstwa na takich samych zasadach jak mężczyźni; apeluje do rządu Bahrajnu o wycofanie wszystkich zastrzeżeń do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, o uchylenie art. 353 i 334 kodeksu karnego, które przywalają na przemoc wobec kobiet, a także uchylenie przepisów penalizujących dobrowolne stosunki seksualne między osobami dorosłymi;

22. apeluje do ESDZ, Komisji i państw członkowskich, aby zachowały czujność w odniesieniu do rozwoju sytuacji w Bahrajnie i ogólnie w regionie Zatoki Perskiej oraz wykorzystywały wszystkie środki oddziaływania pozostające do ich dyspozycji; ubolewa nad zagraniczną ingerencją w politykę wewnętrzną Bahrajnu, która to ingerencja ma na celu destabilizację kraju;

23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Królestwa Bahrajnu oraz członkom Rady Współpracy Państw Zatoki.
